

Старите ли ще да питатъ,
Га се любятъ двама млади?»
— Млъкъ! гиди гидия недни!
Тука Сминътъ се обади:

Я си не криви устата!
Тебе да обича, — тя ли?
Ти преди да си сънувалъ,
Ние сме си дума дали! —

Хи-хи, ха-ха... Вредомъ екватъ
Смяхъ, кикотене и глуми...
А Синчеца отговаря
Тъй на сминовите думи:

«Далъ си дума — кой те керти!
Ази далъ съмъ си сърцето...»
А Месечко се подсмива
Тамо горе отъ небето.

И по своя пътъ, усмихнатъ,
Шепнейки той отминава:
«Сякаше е между хора —
Същи думи, съща врява!»

5. — ТЕМЕНУЖКА

Теменужка модроока
Въ росна китка вий овчаря,
А горкото горско цвете
Младъ овчарю отговаря:

«Братъ да ми си, младъ овчарю!
Милно ти се, братко моля:
По момците ме не давай,
По момците — по неволя.

Че момците лудо ходятъ,
Лудо ходятъ, лудо носятъ —
Надъ ухо ме втъкнатъ заранъ
По весдень се съ менъ поносятъ;